

Ikt. sz.: VFB-42/2-4/2023.

VFB-2/2023. sz. ülés
(VFB-11/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési Bizottságának**
2023. február 27-én, hétfőn, 9 óra 00 perckor
az Országház Slachta Margit termében (földszint 84-85.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Szenteste napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló T/2419. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	5
<i>Balassa Péter kiegészítése</i>	5
<i>Hozzászólás és határozathozatal</i>	6
<i>A munkavállalók védelme érdekében a kormányzat által kötött stratégiai partnerségi megállapodások felülvizsgálatáról szóló H/2335. szám határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	6
<i>Komjáthi Imre kiegészítése</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Komjáthi Imre reagálása</i>	11
<i>Határozathozatal</i>	12
<i>Egyebek</i>	
<i>Az ülés berekesztése</i>	12

Napirendi javaslat

1. Szenteste napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2419. szám)
(Balassa Péter (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A munkavállalók védelme érdekében a kormányzat által kötött stratégiai partnerségi megállapodások felülvizsgálatáról szóló határozati javaslat (H/2335. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, Komjáthi Imre (MSZP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bányai Gábor (Fidesz)

Becsó Zsolt (Fidesz)

Gelencsér Attila (Fidesz)

Szabó Zsolt (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Tasó László (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)

Bányai Gábor (Fidesz) megérkezéséig Gelencsér Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Szabó Ilona bizottsági főmunkatárs (Bizottsági Főosztály)

Meghívottak

Hozzászólók

Balassa Péter országgyűlési képviselő (Jobbik)

Komjáthi Imre országgyűlési képviselő (MSZP)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, az előterjesztőket és minden megjelentet. A Vállalkozásfejlesztési Bizottság mai ülését megnyitom.

Mindenekelőtt ismertetem a helyettesítés rendjét. A mai bizottsági ülésünkön Bányai Gábor képviselő urat megérkezéséig Gelencsér Attila képviselő úr, Tasó László alelnök urat pedig Szatmáry Kristóf alelnök úr fogja helyettesíteni. Ezzel megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, megkezdhetjük az érdemi munkát.

Először a napirendi javaslatról döntünk. Képviselőtársaim szokás szerint megkapták előzetesen, írásban a napirendi javaslatot. *(Bányai Gábor megérkezik az ülésterembe.)* Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatnak megfelelően elfogadják-e a mai ülés napirendjét. Ki támogatja? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egybehangzóan elfogadta a napirendi javaslatot.

A Szenteste napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló T/2419. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Elfogadott napirendünknek megfelelően rátérünk az 1. napirendi pontra. Szenteste napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló T/2419. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről döntünk. A törvényjavaslatot Balassa Péter, a Jobbik képviselője nyújtotta be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Először is megadom a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

Balassa Péter kiegészítése

BALASSA PÉTER (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Hölgyek, Urak! Köszöntöm a sajtó megjelent képviselőit. Mint Jobbik-Konzervatívok szeretnék felszólalni a bizottsági ülésen.

Szeretném a bölcsességünket és a támogatásukat kérni a tárgysorozatba vétellel kapcsolatban. Nem új keletű az előterjesztés, korábban, már augusztus 20-án beterjesztésre került, és most, december 20-án újra beterjesztettem a javaslatomat december 24. munkaszüneti nappá nyilvánítása érdekében. Ha valaki megnézi azóta a híreket és a lakossági felméréseket, akkor láthatja, hogy 83 százaléka a magyar lakosságnak támogatja. Ezenkívül a megjelent javaslat után felsorakoztak a szakszervezetek, és a szakszervezetek teljes támogatottságát élvezti december 24. munkaszüneti nappá nyilvánítása.

Korábban a kormánypárt azzal érvelt, hogy nemzetgazdasági szinten nem jó a javaslat. Akkor kérdeztem, hogy ezt bármilyen ténnyel, bármilyen gazdasági számítással alá tudják-e támasztani, de a mai napig nincs ilyen szám, számadat, amellyel alá tudnák támasztani. Plusz hozzátenném, hogy Európa országai közül, akár Szlovákiát vagy Bulgáriát nézzük, ott sem okozott nemzetgazdasági problémát, hogy december 24. munkaszüneti nap.

A javaslatom lényege, hogy december 24. ne a munkáról, hanem a családkról szóljon. Egy keresztény konzervatív országban, úgy gondolom, hogy a december 24., 25. és 26. megjár a magyar embereknek, és kérem, hogy a bizottság támogassa a javaslatot. Ha bárkinek bármilyen kérdése vagy bármilyen felvetése van, nyugodtan

tegye meg, de úgy gondolom, hogy ez egy olyan javaslat, amelyet mindenkinek támogatni lehet és támogatni kell; még egyszer mondom, a magyar lakosság részéről 83 százalékos támogatottsággal bír. Köszönöm, hogy meghallgattak, és ha bármilyen kérdés van, állok rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem a bizottságot, ki kíván hozzászólni, kinek van kérdése észrevétele? *(Jelzésre:)* Megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

Hozzászólás és határozathozatal

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden, tisztelt képviselő úr előterjesztői minőségében is. Nem akarnám megismételni ezt a vitát, ha valakit érdekel, talán októberben volt ugyanúgy a bizottság előtt ez a javaslat, akkor elmondtuk az ezzel kapcsolatos érveinket. A jó szándékát a javaslatnak nem vonjuk kétségbe, azt sem akarnám itt felsorolni, hogy az elmúlt években épp a Fidesz-kormány volt az, amelyik egy új munkaszüneti napot, a nagypénteket behozta ennek minden gazdasági és társadalmi vonzatával együtt. Ezt a javaslatot jelen formában nem tartjuk aktuálisnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy van-e még hozzászólás, kérdés, észrevétel. *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor megadom a lehetőséget képviselő úrnak a reagálásra. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen.

Most pedig a tárgysorozatba vételre vonatkozó döntés következik. Kérdezem tehát a bizottságot, hogy ki támogatja a T/2419. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Öt nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 1 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a tárgysorozatba vételt nem támogatta, tehát a javaslatot nem vette tárgysorozatba. Képviselő úrnak köszönöm a megjelenést. *(Balassa Péter: Köszönöm. További jó munkát kívánok!)* Köszönöm.

A munkavállalók védelme érdekében a kormányzat által kötött stratégiai partnerségi megállapodások felülvizsgálatáról szóló H/2335. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik a 2. napirendi pont, a munkavállalók védelme érdekében a kormányzat által kötött stratégiai partnerségi megállapodások felülvizsgálatáról szóló H/2355. számú határozati javaslat, a tárgysorozatba vételéről kell döntést hoznunk. A határozati javaslatot dr. Tóth Bertalan és Komjáthi Imre - mindketten az MSZP képviselői - nyújtották be. Komjáthi képviselő úr jelen van, úgyhogy meg is adom neki a szót. A napirendi pont tárgyalását ezennel megnyitom. Parancsoljon!

Komjáthi Imre kiegészítése

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nem meglepő, hogy újfent a magyar munkavállalók, a munkájukból élő magyar dolgozók érdekében szólok meg, és ennek érdekében adunk be javaslatot. A választások óta eltelt időszakban az új munkahelyemen igyekeztem felmérni, hogy melyik képviselőtársam milyen területtel foglalkozik, és engem abszolút inspirál az, hogy ilyen sokféle területtel foglalkoznak nagy-nagy szakértelemmel. Én ezt tiszteletben tartom, viszont azt kérem, hogy amikor ipari munkásságáról, gyári munkásokról van szó, akkor rám hallgassanak.

Éppen ezért fontos itt megjegyezni, hogy a magyar kormány stratégiai partnerségi megállapodásokat köt időről időre cégekkel; jelen pillanatban 93 stratégiai partner van. Sajnos azt kell látnunk, hogy a stratégiai partnerek közül többen nem veszik komolyan a magyar törvényeket, nem veszik komolyan a magyar munkavállalók, a dolgozók védelmét. Ez a határozati javaslat a magyar munkavállalók biztonságáról szól, arról szól, hogy ne lehessen megtenni például azt, amit a Tungstramnál tettek. Stratégiai partner a Tungstram, gyakorlatilag kicsemegézték a kollektív szerződést. Ez pontosan azt jelenti, hogy mielőtt utcára tették az embereket, a kollektív szerződésből felmondták azt a részt, amelyik a végkielégítésre irányul. Ez egész pontosan azt jelenti, hogy egy utcára tett minimálbéres dolgozótól egymillió forintot elvettek, magyarán mondva olcsóbbá tették a dolgozók kirúgását.

Még egy példát mondok. Emlékeznek arra, hogy a Suzukinál egy fiatalembert kirúgtak azért a munkahelyéről, mert szakszervezetet mert alapítani. 14 éve keményen ott dolgozott, minden lehetőséget megkapott a fejlődésre, fejlődött is, hasznot hajtott a cégnek, aztán egy nap úgy döntött, hogy szakszervezetet alapít, ezért utcára tették; a Suzuki is stratégiai partner. De akkor hadd említsem a gödi Samsungot mint stratégiai partnert! Átláthatatlan a működése, nem lehet tudni, hogy konkrétan hány ember dolgozik ott, hány magyar ember dolgozik ott, hány gödi ember dolgozik ott. Tőlük ezt nem lehet megtudni, más forrásokból igen. Szerintem ez túrhetetlen, hogy miközben a magyar kormány stratégiai partnere, iszonyatos mennyiségű adófizetői forintot kap, közben megteheti azt, hogy tömegesen rúgja ki az adófizetőket.

Éppen ezért a határozati javaslat arról szól, hogy ne lehessen stratégiai partnerségi szerződést kötni olyan céggel, amelyiknek nem rendezettek a munkaügyi kapcsolatai. Illetve, ha már stratégiai partner egy cég, és ilyet elkövet, például felmondja a kollektív szerződést részenként, akkor meg lehessen vele szüntetni ezt a stratégiai partnerséget, és legyen átlátható a működése, hogy lehessen tudni azt, hogy mennyit költenek munkavédelemre, és betartják-e a munkaügyi szabályokat.

Éppen ezért kérem önöket, akiknek - kormánypárti képviselőinknek - rendkívül fontos a nemzet, nagyon fontos a kereszténység és a család, hogy legyenek tekintettel azokra az emberekre, akiket utcára tesznek ezek a stratégiai partnerek, és támogassák a határozati javaslatunkat, amely magyar emberekről szól elsősorban. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

Hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt képviselő úr, a benyújtott anyaghoz annyit fűznék hozzá, hogy itt alapvetően az a problémánk az anyaggal, vagy legalábbis nekem személy szerint, hogy ebben keverednek bizonyos fogalmak. Tehát az, hogy a magyar kormány - beruházásokra, illetve hosszabb távú magyarországi jelenlétet és gyártási kapacitást elismerve - stratégiai megállapodást köt bizonyos cégekkel, ez nem ugyanazt jelenti, hogy bizonyos cégek kapnak akár egyetlen forint adóforintot is, hiszen ezeknek az elköltése konkrétan beruházásokhoz kötődik. Tehát a magyar kormány csak azon esetben ad bármiféle támogatást akár hazai, akár nemzetközi cégnek - ez egy viszonylag transzparens rendszer, hiszen az Európai Unió ezt elég szigorúan szabályozza -, ha bizonyos feltételeknek, bizonyos transzparenciáknak a cég megfelel.

Tehát, ha egyrészt az az állítás, hogy miért kapnak bizonyos cégek magyar adóforintot, akkor azért kapnak, mert egy jól átlátható rendszeren belül - még egyszer, az Európai Unió által is jóváhagyott módon - ezek a cégek beruháznak hosszú távon

Magyarországon. Ezzel kapcsolatban természetesen vannak vállalások, amiket egyébként folyamatosan monitoroz a magyar kormány, hogy például hány és milyen munkavállalót foglalkoztat ezért az állami támogatásért cserébe egy bizonyos cég. Ezek a mai napig is ellenőrizve vannak. Erre volt is példa egyébként, most nem készültem példákkal, de gyakorlatilag volt is erre precedens, hogy valaki nem tudta tartani azokat a vállalásokat, amelyeket tett, akkor ezt a pénzt vissza kellett fizetni. Tehát az, amit ön felhoz, ez a fajta monitorozás a magyar adófizetői forintok tekintetében ma is fennáll.

Az egy másik kérdés, ami természetesen egy ideális világban jó lenne, hogy minden magyarországi beruházónak az adott munkavállalókkal a lehető legjobb viszonyrendszere legyen. Piaccgazdaságban élünk, van, amikor egy bizonyos cégnél jobbak a lehetőségek, van, amikor kevésbé ez minden egyes cégnél változik, de ez nem azt jelenti, hogy ne tartaná be a cég azokat a vállalásokat, amelyeket egyébként, még egyszer mondom, esetlegesen egy beruházáshoz kapott állami támogatásként kapott.

Egyébként pedig a stratégiai megállapodások rendszerének a kitalálása, azt gondolom, egy hasznos és jó lépés volt a magyar kormányzat részéről, hiszen itt arról van szó, hogy csak olyan cégekkel köt egyébként stratégiai megállapodást a kormány, amely 5 milliárd forintnál nagyobb beruházást hajt végre, és ez független attól, hogy ez magyar cég vagy nemzetközi cég.

Tehát én összességében azt mondom, hogy természetesen minden konfliktust a munkaadók és a munkavállalók között nem fog tudni a magyar kormányzat kezelni, de a tekintetben, hogy a magyar adóforintok támogatásként való megjelenése bizonyos cégeknél milyen feltételekkel megy, és hogy ezek a feltételek adóttak-e, ezt viszont folyamatosan monitorozza a magyar kormány, és ha ebben szükség van, akkor lépéseket is tesz. Tehát ilyen formán kicsit okafogyottnak érezzük a javaslatot, mert amit kér, képviselő úr, az bizonyos szempontból adott ma is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm alelnök úr. *(Jelzésre:)* Megadom a szót először Szabó Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Úr! Az első stratégiai megállapodást 2012-ben Hatvan városa kötötte a Bosch-sal, akkor ott volt az NGM államtitkára, aki megkérdezte, hogy mi ez. A stratégiai megállapodás tulajdonképpen egy olyan szándéknyilatkozat, amely az együttműködést helyezi előnybe. Mi akkor Hatvanban lezártunk előtte egy komoly, hosszú bírósági vitát, és megegyeztünk magával a Bosch-sal, de együttműködtünk vele. Ami azonban nagyon fontos, hogy alapfeltétele volt mindig is a stratégiai megállapodásnak, hogy egyedi jogszabályi módosításokat nem lehet beletenni.

Tehát, én úgy gondolom, hogy a magyarországi jogszabályok és törvények kellőképpen szabályozzák ezt a területet. Nyilván meg lehet találni azt a felületet, ahol számon lehet kérni, hogy akár a Tungsram vagy más cég hol követ el hibát, hol sérti magát a jogszabályokat.

Én azért nem tudom támogatni ezt a csomagot, ezt a gondolatot, mert a stratégiai megállapodás teljesen másról szól. Ha úgy gondolja a képviselő úr, akkor a jogszabályokba kellene szigorúbb paramétereket vagy elvárásokat beletenni, és azokat kell betartatni. A törvény, a jogszabály mindenkire vonatkozik, a nagy partnerekre is meg a kicsikre is, nem tudunk egyedi megállapodásokat kötni, véleményem szerint. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most pedig megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én csak arra a momentumra szeretnék rátapintani, amit Komjáthi képviselő úr ismét kihangsúlyozott - mint korábban több képviselőtársa -, mintha a magyar kormány nem támogatná magyarországi mikro-, kis-, közepes és nagyvállalatoknak akár a munkahelyteremtési, akár bármilyen más tevékenységét.

Szeretném jelezni, hogy a múlt év november hónapig - az utolsó pontos számot, a mait nem tudom megmondani - alig érte el a 700 milliárd forintot 2010 óta az a kiegészítő támogatás, alaptámogatás, amit azok a külföldi vállalatok kaptak, amelyek akár stratégiai megállapodások vagy bármilyen más kereten belül magyarországi munkahelyteremtési és beruházási tevékenységükhöz támogatást igényeltek.

Ezzel szemben 2010 óta több mint 300 ezer magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozás kapott támogatást a magyar kormánytól akár európai, akár hazai forrásokból, melynek összege több mint 10 ezer milliárd forint fölé rúg. Tehát az arány, ahhoz képest, hogy a munkavállalók számát tekintve 15 százalék körüli a multicégeknel dolgozó magyarok aránya - lehet, hogy van köztük külföldi is -, ezzel szemben nem túlzás ez a 700 milliárdot alig elérő magyarországi kormányzati támogatás ezen külföldi vállalkozások számára.

Magyarul, nem igaz az az állítás, hogy a magyar kormány nem támogatja a magyarországi mikro-, kis-, közepes és nagyvállalatokat bármilyen tevékenységükben. Csak ezt szerettem volna tisztázni, mert ez az állandó félreértés és vita mindenhol kering a magyar közéletben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még másvalaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor én magamhoz ragadnám a szót pár perc erejéig.

Nos, azért nem ártana itt rendet tenni ebben a kérdésben, mert sajnos az elmúlt 33 esztendőben gyakorlatilag jobbközép és balliberális kormányok váltogatták egymást, tehát mind a két nagy tömbnek bőven volt elég ideje ahhoz, hogy megvalósítsa a programját, bizonyítson akár a munkavállalók érdekvédelme területén, akár a magyar mikro-, kis-, közepes vállalkozások esetében, vagy a mikrovállalkozásoktól is kisebb üzemméretű, bevételű vállalkozások érdekképviselete tekintetében, és elég gyengére sikerült ez a teljesítmény.

A Fidesz-KDNP képviselőinek mindig arra hívom fel a figyelmét, hogy véletlenül se a Horn-kormányhoz vagy a 2002-2010 közötti időszakhoz mérjék magukat, mert a csigától gyorsabban futni nem nehéz, hanem a saját kétharmados, teljes felhatalmazást jelentő lehetőségeikhez mérjék magukat, és akkor teljesen más a viszonyítási alap.

Az a helyzet egyébként, hogy 2010 óta - mert akkor én is mondok más számokat - azért egy nagy globális multi egy munkahely megteremtésére jóval több támogatást kapott, mint a 2002-2010 közötti időszakban. 20 millió forint/munkavállaló támogatást adtak a Medgyessy- vagy éppen Gyurcsány-kormányok átlagban, 26 millió forint/munkavállaló támogatást élvezhettek a nagy multik az elmúlt 12, lassan már 13 év tekintetében. Arról nem beszélve, hogy sokan kitakarják azt, vagy hajlamosak megfeledezni arról, hogy mit veszünk bele ebbe a nagy halmazba, mit tekintünk a számítás alapjának.

Az nagyon jól hangzik, nagyon tetszene nekem, amit Bányai képviselő úr az előbb mondott, hogy 700 milliárdot kaptak a partnerségi megállapodások keretében a globális multik és 10 ezer milliárdot, tehát közel 15-szörös mértékű támogatást a magyar vállalkozások. Azonban nem ennyire szép, nem ennyire rózsaszínű a kép, ugyanis ebben vajon benne vannak-e azok a számok, adómentességek, adókedvezmények, vagy mentességek és kedvezmények nélküli, kedvező adózási lehetőségek, amelyekkel a multik gyakorlatilag - akár az Audi, akár más multi - kitalicskázzák innen a profit nagy részét vagy akár teljes egészét?

Vagy vannak akár a szorosabb értelemben vett munkaviszonyon kívüli súlyos problémák. A már többször említett gödi Samsung gyár esetében nemrég derült ki, hogy gyakorlatilag mindenfajta építési, működési engedély nélkül működnek ott bizonyos gyáregységek, ami egészen kivételesen vérlázító. Egy átlag magyar embernek, ha a saját házában vagy a saját udvarán illegálisan épít meg valamit, akkor súlyos építési bírsággal és/vagy visszabontással, lebontási kötelezettséggel kell számolnia. Ehhez képest idejön egy multi a világ másik tájáról, két lábbal tiporja valóban a munkavállalók érdekeit, és nagy ívben tesz a magyar építési szabályokra, gyakorlatilag azt csinál, amit akar.

Másrészt valóban megéltünk olyanokat az elmúlt 13 esztendőben is, de 2002-2010 között is - mindjárt meg kell jegyeznem az igazságos véleményalkotás kedvéért -, hogy amikor éppen lejárt egy támogatási időszak, vagy le sem járt, a multi, akár azért, mert a világ másik végén olcsóbban tudott foglalkoztatni, szedte a sátorfáját és lelépett, és gyakorlatilag a jogkövetkezményekkel nem kellett számolnia. Tehát mindegy, hogy nyilatkozatokban, megállapodásokban, szerződésekből miket fektetünk le, ha gyakorlatilag nincs, aki ezt betartaná. Ha következmények nélkül lehet visszaélni bizonyos lehetőségekkel, meg lehet szegni a szerződéseket, akkor az egész szerződés nem nagyon ér semmit.

Értem én a geopolitikai besorolást meg különösen a német érdekkör kegyeinek a keresését és mindent, ami e mögött van - szerintem ezt mindannyian értjük ebben az ülésteremben -, meg értjük még a történelmi vagy jogtörténeti előzményeket, a gazdasági előzményeket is, de én azért a 10 ezer milliárd forintnyi támogatásnál, ha tényleg így van - én nem számoltam utána, de most már ezután tényleg utána fogok nézni, hogy így van-e, mert az nem hangzik rosszul -, csak nézzük meg, hogy milyen erőfölényben van egy nagy, globális multi - megint mondom - a mikrovállalkozások és a kisebb vagy kevesebbet foglalkoztató, de összességében nagyon sok embernek megélhetést biztosító hazai kisvállalkozásokhoz képest, nemcsak a tőkeerő meg gazdasági válság idején a válságállóság vagy a túlélési képesség tekintetében, hanem a tekintetben is, hogy a magyar közigazgatás útvesztőiben milyen akadályokat támasztanak elé.

Lehet, hogy itt egy kicsit már tágabban vizsgálom, mint a munkavállalói érdekképviselő vagy a munkáltató-munkavállaló viszonya, a munkaviszonyból levezethető kötelezettségek, jogosultságok teljesítése vagy megszegése, de a tekintetben is hatalmas előnye van egy multinak, ahogy el tud igazodni a magyar közigazgatás útvesztőiben, amelyek, megjegyzem, saját személyes tapasztalataim szerint még a 2010 előtti időkhöz képest is sokkal szörnyűbbek. Tehát, amit az előbb mondtam, ha egy lakossági vagy kisvállalkozási ügyintézésre van szükség a vállalkozás működőképességének biztosítása érdekében, a munkavállaló foglalkoztatása érdekében, és nincs segítség, akkor bizony elképesztő bevételkiesést vagy más hátrányt tud elszenvedni egy multihoz képest is egy magyar kisvállalkozó, egy akár 1-2 vagy 3 főt foglalkoztató vállalkozó is.

Az pedig fontos, és érdemes lenne a támogatást úgy vizsgálni, ha nemcsak a működéshez adott vissza nem térítendő támogatásokat - legyen az uniós vagy hazai - vennénk alapul, vagy éppen a visszatérítendő, tehát kvázi kamatmentes hitelt vagy ahhoz hasonlót, hanem azt is, amit mondjuk, menet közben különböző eszközbeszerzésekre, kisebb-nagyobb fejlesztésekre kap egy multi, vagy bér- és járuléktámogatásként kap, mert ha a teljes támogatási összeget hasonlítjuk össze a multi és a magyar vállalkozó viszonylatában, akkor még durvábban elbillen az egyensúly a multi irányába. Úgyhogy azzal együtt, hogy megvan a lesújtó véleményem a 2010 előtti időszak ilyen jellegű tevékenységével kapcsolatban is, mert valljuk be őszintén - akkor azért bár akkor én még parlamenten kívülről szemléltem az

eseményeket, de elég alaposan szemléltem, mint a politika iránt érdeklődő fiatal ember -, nem láttam azt az anyatigrisszerű védelmező ösztönt az MSZP-SZDSZ képviselőiben, hogy akkor védte volna a multikkal szemben a kisembert, a munkavállalókat, a melósokat, a fizikai munkásokat.

Mint ahogy egyébként azt is érdemes lenne megnézni majd, ha már itt az akkumulátorgyárak országa leszünk, vagy akkumulátor-nagyhatalom - egyébként ez egy teljesen, totálisan téves gazdaságfejlesztési célkitűzés egyébként -, hogy amiről itt beszélünk, az mennyire érint magyar munkavállalókat majd. Most az akkumulátorgyárról beszélek már, de lassan majd beszélhetünk autógyárakról meg más összeszerelő üzemekről is, tehát ott vajon mekkora lesz a magyar és a külföldi munkavállalók aránya, vagy a magyar és a harmadik, negyedik világból érkezett, kvázi legalizált bevándorlók aránya.

Mert ajánlanám képviselőtársaim figyelmébe, hogy az a szörnyűség, ami Debrecenben, a Fidesz fővárosában készül - most már az előkészítő, a kísérleti cselekménynél járnak -, ha összeadjuk a BMW, a Sencorp és a CATL dolgozói létszámát - 21 ezer munkavállalóról beszélünk -, a 221 hektáron épülő akkumulátorgyár érintene csak önmagában 9000 munkavállalót, a három együtt 21 ezret. Ennek szerintem a 10 százaléka sem lesz magyar, a dolgok jelenlegi állása szerint, ami egyébként újabb bonyodalmakat fog jelenteni akár a stratégiai megállapodások terén, akár egyébként, mert nekem az az érzésem, de javítsanak ki, ha tévedek, hogy ez addig fontos, amíg aláírják, amíg a különböző jogcímenek a támogatást megkapják a multik, és utána bizony az ellenőrzés - a környezetvédelemtől a munkaügyi, munkavédelmi, munkabiztonsági ellenőrzésen át akár a fogyasztóvédelmi vagy bármilyen más intézkedésekig -, főleg, ha az a politika által kézivezérelt, akkor gyakorlatilag közelít a nullához. Vagy olyan ellenőrzések, elvárt eredmények, irányított ellenőrzések történnek, amelyeknek az elmúlt 33 évben nagyon komoly hagyományai vannak ebben az országban, attól függően, hogy valaki kedvezményezett vagy éppen leavadásandó, ez mindig az aktuális politikai széljárástól függ.

Szerintem van mit vizsgálni, úgyhogy én a magam részéről a tárgysorozatba vételt már csak a téma napirenden tartása miatt is biztosan támogatni fogom. Egyúttal én most itt befejezem a saját kis hozzászólásomat, és kérdezném képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni (*Nincs jelentkező.*), mert ha nem, akkor megadom a szót Komjáthi Imre képviselő úrnak, az előterjesztőnek, hogy reagáljon az előbb elhangzottakra.

Komjáthi Imre reagálása

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót. Csak egy mondat erejéig térnék ki arra, hogy 2010 előtt - még gyári munkásként, politikán kívüli emberként - tüntettem Gyurcsány Ferenc kormánya ellen szakszervezeti vezetőként a munkavállalókat érintő neoliberális politikájával szemben, de ez részletkérdés.

Engem az szomorít el rettentően, hogy itt önök pénzről beszélnek, ezt az egyet hallották meg az egészből, pénz és támogatás, az emberekről nem beszélünk. Arról nem beszélünk, hogy hogyan tudnák önök azt megtenni, hogy megvédik a munkavállalók biztonságát, hogy például az akkumulátorgyárakban ne hagyják ott a dolgozók az egészséges májukat és tüdejüket. És igaz van, képviselő úr, törvénnyel, jogszabályokkal lehetne őket védeni, de azokat a javaslatainkat is önök rendre lesöpri az asztalról.

Éppen ezért ez a javaslat arról szól, hogy legalább a stratégiai partnereket vegyük rá arra, hogy ebben a stratégiai partneri megállapodásban a dolgozó emberek is szerepeljenek, legyenek olyan garanciák, amelyek őket védik. Jelen pillanatban ezekben a stratégiai szerződésekből arra van garancia, hogy a cég támogatja a helyi

kultúrát és a sportot. Én azt gondolom, hogy tegyük most félre azt, hogy mennyi támogatást kapnak. Azt gondolom, ha a kormány egy ilyen szerződést kötött egy céggel, akkor kutya kötelessége legyen megvédeni az ott dolgozókat, gondoskodni róluk, a biztonságukról.

Egy konkrét példát hadd mondjak! Palkovics miniszter úrhoz fordultunk - amikor még innovációs és technológiai miniszter volt - írásbeli kérdéssel. Azt kérdeztük, hogy csak a stratégiai partnerek tekintetében az utóbbi 3 évben hány munkavédelmi ellenőrzés volt, és megdöbbentő, évente átlagosan 0,98. És mikor megkérdeztünk munkavédelmi ellenőröket, hogy lehetne-e többet, kiderült, hogy lehetne, de ki merne kimenni ellenőrizni olyan céget, amely fölött a kormány van, vele kötött stratégiai megállapodást. Ha egyébként az az üzenet, hogy a stratégiai partner azt csinál, amit akar, mert ki lehet rúgni a szakszervezeti vezetőt - és nem sorolom, hogy mi mindent meg lehet csinálni -, akkor azt is meg lehet csinálni, hogy egyébként nem tartjuk be a munkavédelmi előírásokat.

Én ezért kérem azt, ha már nem jutunk el oda, hogy a munka törvénykönyvét módosítsák, ha nem jutunk el oda, hogy odahassanak, hogy legyenek munkavédelmi ellenőrzések, akkor legalább a stratégiai partnerek tekintetében a szerződésben jelenjen meg a munkavállalókat érintő garancia. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Amennyiben további hozzászólási szándék nincs, úgy a vitát lezárom. Most a tárgysorozatba vételről szóló döntés következik. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a H/2335. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság 1 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a határozati javaslatot nem vette tárgysorozatba.

Képviselő úrnak megköszönöm a közreműködést, és egyben áttérünk az egyebek napirendi pontra.

Az ülés berekesztése

Kérdezem a bizottságot, hogy kinek van valamilyen közérdekű javaslata, ötlete, véleménye, észrevétele, felvetése. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, úgy a mai bizottsági ülést bezárom. Mindenkinek további jó munkát kívánok a mai hosszú napra. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 9 óra 31 perc)

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika